

UREDNIŠTVO

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji,

društveno političke promjene koje su radikalno zahvatile naše prostore neće ostati bez utjecaja i na samu katehezu ukoliko je ona zbilja koja je usko vezana uz ambijent unutar koje se događa. Planirali smo da bismo već s ovim brojem krenuli u istraživanje problematike koja nam se u ovom povijesnom momentu nameće. Međutim, nismo mogli ostati nevjerni obećanjima što smo ih svoje vrijeme dali našim člankopiscima. Upravo zbog toga morat ćemo najprije isprazniti „ladice“ materijala koji čeka na objavljivanje kako bismo onda krenuli u sondiranje novog terena. Istini za volju to pak ne znači da već sada uredništvo a i svi suradnici ovog časopisa ne misle i ozbiljno razmišljaju o onome što nam donosi nova stvarnost. Pod tim vidom organiziraju se skupovi, sastanci, studijski dani. Pojedina gospoda nastupa i privatno po različitim, bilo crkvenim bilo svjetovnim časopisima iznoseći svoje mišljenje o onome kako bi ubuduće trebalo izgledati naša kateheza, što bi joj trebale biti popratne discipline, koje bi ubuduće prostore trebalo otkriniti za tzv. pretkatehezu. Sve je to na tapetu dnevnog razmišljanja.

Upravo zbog toga Katehetski salezijanski centar kao istraživačka i izdavačka kuća učinio je već znatne korake pod vidom okupljanja novih snaga koje su do sada što zbog bojazni što zbog „neperspektivnosti“ katehetskog razmišljanja nisu mogli biti ozbiljnije uključeni u proces stručnog doumljivanja ove tako važne djelatnosti i za biće našeg naroda. Vremena su se promijenila pa su i izgledi za budućnost nešto drukčiji. Više nije problem naći ljude koji bi se željeli uključiti u slična razmišljanja. Naprotiv! Niti jedna ponuda koja je učinjena u zadnje vrijeme sa strane ove kuće nije ostala bez oduševljenog odaziva. To je ono što nas pomalo u ovo zadnje vrijeme veseli i otvara nam nove vidike ali i osigurava snage koje će biti u stanju naše želje, nakane i „snove“ učiniti stvarnošću. „Kateheza“ kao časopis neće više biti samo literatura za kleričke odnosno redovničke osobe i po kojeg laika koji je, što iz vlastitog interesa što iz neke veze s teološkom kulturom laika, došao u doticaj s tom problematikom. Njeni pretplatnici ubuduće biti će osobe koje će od crkvene i od državne vlasti biti zadužene za promicanje religiozne discipline unutar odgojno-obrazovnog programa, odnosno svih onih koji će pokazati interes za religiozno-pedagošku problematiku.

Vjerojatno prije nego što ćete dobiti u ruke ovaj broj „Kateheze“ u prostorijama Katehetskog salezijanskog centra održat će se prvi susret naših domaćih znanstvenika, sveučilišnih profesora,

koji su iskazali želju da bi na osnovu ponuđenog im nacрта sa strane urednika „Kateheze“, željeli razmišljati o mjestu i ulozi religiozne discipline unutar budućeg odgojno-obrazovnog programa naših školskih ustanova. Stvar je zapasana dosta široko kako bi se što cjelovitije sagledala problematika koja je stavljena na tapet dnevnog razmišljanja. Ne bismo nikako htjeli da bi ovo razmišljanje, a još manje zaključci koji će proisteći iz njega, bilo za nekoga izvor straha pa i sumnji po njegovu slobodu. Upravo zbog toga htjeli smo okupiti što cjelovitiju skupinu znanstvenika pod vidom afiniteta kako niti jedan vid ne bi bio ostavljen po strani i kako bi zaključci uistinu bili plod iskrenog i stručnog razmišljanja a ne brzoplete proizvoljnosti.

Bilo bi nam drago kada ni Vi, naši dragi dosadašnji podupiratelji i čitatelji, ne biste ostali po strani. Vaše dugogodišnje iskustvo, problemi na koje ste nailazili i koje ste na svoje i zadovoljstvo drugih sretno riješavali, zasigurno će biti polazišta koja neće moći i smjeti biti ignorirana. Treba ipak jedno imati u vidu. Religiozni odgoj kod ns, dobrim dijelom ako ne skoro isključivo, do sada je bio u rukama kleričkih i redovničkih osoba. Budućnost će pod tim vidom izgledati ipak nešto drukčija. Taj posao biti će prebačen na sve članove vjerskih zajednica bez obzira na to da li su ređeni, zavjetovani ili samo po krštenju odnosno na drugi način vezani uz vjersku zajednicu. S jedne strane biti će to i olakšanje za dotičnu zajednicu ali i momenat uozbiljenja. Neće se moći više stvar olako prebacivati na drugog jer će svi imati priliku da se osobno uključe u taj proces i na takav način i kvantitativno, a vjerujem i kvalitativno podići razinu vjerske informacije i formacije u nas.

Ovo vrijeme morat ćemo nadasve posvetiti stvaranju struktura koje će moći omogućiti jedan takav pristup. Trebat će ozbiljno raditi na programima formacije budućih posrednika religioznih vrednota, morat će se razmišljati o prostorima, obliku i razini studija, mjestu gdje će se on promicati, vremenu trajanja, sadržajima, metodama, ingerenciji, opcionalnosti ili fakultativnosti. Neće se smjeti zaboraviti niti veoma veliku raznolikost naslovnika kojima bi se eventualno nudio dotični „predmet“, njihove predrasude uvjetovane dosadašnjom ideološkom indoktrinizacijom, najrazličitije vjerske denominacije unutar istokorjenskog religioznog opredjeljenja, psihičke i kulturne predispozicije naslovnika itd.

Svakako, već sada treba znati, dotična religiozna disciplina koja bi ušla kao sastavni dio odgojno-obrazovnog programa neće i ne smije biti poistovjećena s klasičnim vjeronaukom koji je do sada i koji će i ubuduće biti njegovan unutar prostora određene vjerske zajednice. Ona neće biti prilika za ničije „misionarenje“ i osvajanje novih članova nego da se sve zainteresirane koliko god je više moguće uvede u spoznaju vrednota što proizlaze iz religioznog pologa najrazličitijih vjerskih denominacija. Pod tim vidom, s jedne strane, pokušat će se što je moguće više respektirati ljudsku slobodu, ali s druge strane, nastojat će se ostati što više vješan i samoj „materiji“. Idealno ovdje zasigurno ne postoji. Netko će se više približiti prvoj a netko drugoj varijanti. Naime, problem je što je ovo stvarno specifična „materija“. Religiozne vrednote nije moguće u cjelovitosti posredovati dajući samo informacije o njima. Religija je u svom velikom dijelu praksa koja je oslonjena na određenu „teoriju“. Zadovoljiti se samo „teorijom“ znači ne ući u srž same stvari. Upravo zbog toga ovdje će se tražiti velika mudrost koja će se na žalost morati zadovoljiti time da nikada ne bude dotaknuto njeno dno.

Zahvalni smo Gospodinu da su ipak došla ova vremena pa makar morali prihvatiti i sve one poteškoće koje ona nose sa sobom! S Božjom pomoću ukoračimo u ono što nam nudi Providnost.

Uredništvo